

உ
சிவமயம்

யாழ் தலையாளியைச் சேர்ந்த
அமரர் திருமதி
சகுந்தலா தேவீ இராசகிருஷ்ணர்
(புயத்)
அவர்களின்
நீவைவு மலர்

06 - 12 - 1999

உ
சிவமயம்

யாழ் - தலையாளியைச் சேர்ந்த

அமரர் திருமதி

சகுந்தலா தேவி இராசகிருஷ்ணர்

(புபதி)

அவர்களின்

நீளைவு மலர்

06 - 12 - 1999

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மலர்வு:
08-03-1938

உ திர்வு:
06-11-1999

அமரர் திருமதி
சகுந்தலா தேவி இராசகிருஷ்ணர் (பூபதி)

வாழ்க்கை

அமரர் திருமதி சகுந்தலாதேவி கிராசகிருஷ்ணர் அவர்கள் 08 - 03 - 1938ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் தலையாளியில் கிராசரத்தினம் தில்லைநாயகி தம்பதியினரின் மகளாகப் பிறந்தார். இவருக்கு இரண்டு பெண் சகோதரிகளும், ஒரு ஆண் சகோதரரும் உள்ளனர். இவரை எல்லோரும் செல்லமாக பூபதி என அழைப்பார்கள். தனது கல்வியை யாழ் - கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் பயின்றார். 1959ஆம் ஆண்டு தனது 21ஆவது வயதில் புன்னாலைக்கட்டுவனைச் சேர்ந்த திரு. கந்தையா கிராசகிருஷ்ணரை திருமணம் செய்தார். அதன் பயனாக நான்கு ஆண் பிள்ளைகளையும், ஒரு பெண் பிள்ளையையும் பெற்று எடுத்தார். இவர் பிள்ளைகளின் நலம், கல்வி, முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை தனது வாழ்க்கையின் முக்கிய இலட்சியமாகக் கொண்டவராவார்.

தனது 62ஆவது வயதில் சுகயீனம் காரணமாக கொழும்பு வந்து 06-11-1999 இல் சிவபதமடைந்தார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய அவர்மேல் அன்பும், பாசமும் கொண்ட அனைவரும் பிரார்த்திப்போமாக.

13/5, Thalayali Lane
Jaffna.

கணவன்
மக்கள், மருமக்கள்
பேர்ப்பிள்ளைகள்.

த்யான ஸ்லோகம்

சுக்லாம்பர தரம் விஷ்ணும்
 சசிவர்ணம் சதுர் புஜம்
 ப்ரசன்ன வதனம் த்யாயேத்
 ஸர்வ விக்னோய சாந்தயே

விநாயகர் துதி

விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்க வல்லான்
 விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
 விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
 கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
 இந்து இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
 நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
 புந்தி யில்வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

தேவாரம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதி சூடிக்
 காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
 ஏடுடைய மலரான் முனைநாட்பணிந் தேத்த அருள் செய்த
 பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மா விவனன்றே.

திருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனைப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவது இனியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வு சூழ் கடந்த தோருணர்வே
தேலியிவாளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பல மாடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந்தாயைத்
தொண்டனென் விளம்புமா விளம்பே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலீத்து நடட்டம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

ஐந்த பேரறிவுங் கண்களே கொள்ள அளப்பருங்கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையேயாகக் குணமொரு மூன்றும் திருந்துசாத்துவிகமேயாக
இந்துவாழ் சடையானாடும் ஆனந்த வெல்லையில் தனிப்பெருங்கூத்தின்
வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துட்டிழைத்து மாறிலாமகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

திருப்புகழ்

விநாயகர் துதி

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி	
கப்பிய கரிமுக	னாடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ	
கற்பக மெனவினை	கடிதேகும்
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்	
மற்பொரு திரள்புய	மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை	
மட்டவிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே
முத்தமி ழுடைவினை முற்படு கிரிதனில்	
முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்	
அச்சது பொடிசெய்த	அதிகீரா
அத்து யரதுகொடு கப்பிரமணிபடும்	
அப்புன மதனிடை	யிபமாகி
அக்குற மகளுடனச்சிறு முருகனை	
அக்கண மணமருள்	பெருமாளே.

பழமுதிர் சோலை

அகரமு மாகி யதிபனுமாகி	
யதிகமு மாகி	அகமாகி
அயனென வாகி அரியன வாகி	
அரனென வாகி	அவர்மேலாய்
இகரமு மாகி யெவைகளு மாகி	
யினிமையு மாகி	வருவோனே
இருநில மீதி லெளியனும் வாழ	
எனதுமு னோடி	வரவேணும்
மகபதி யாகி மருவும் வலாரி	
மகிழ்களி கூரும்	வடிவோனே
வனமுறை வேட னருளிய பூஜை	
மகிழ்கதிர் காம	முடையோனே
செக்கண சேகு தகதிமி தோதி	
திமியென ஆடு	மயிலோனே
திருமலி வான பழமுதிர் சோலை	
மன மிணை மேவு	பெருமாளே.

ஒளவையார் அருளிச் செய்த

விநாயகரகவல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகீ லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
ஐந்து கரமு மங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிக்கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியு மிலங்கு பொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்ஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரு முஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயாய் யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தெ னுளந்தனிற் புகுந்து
குருவடிவாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா ஷுபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தேவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
இன்புறு கருணை யினிதெனக் கருளிக்
கருவிக ளொடுங்கும் கருத்தினை யறிவித்
திருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயி லொரு மந்திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்

பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையி னெழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பி னாவி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையு மாதித்த னியக்கமுங்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தி னீரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தி னுறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமுங்
 எண்முக மாகவினிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்கு
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி யனிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தி என்செவியில்
 எல்லையில்லாத ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத் தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சித்தத் தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடும் மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

ஆதி சங்கராச்சாரியர்

அருள்ய

பஜ கோவிந்தம்

தமிழ்மொழியாக்கம் சாமி குரூன சேகரம் ஐயர்

1. கோவிந்தனைத்தேடு கோவிந்தனைத் தேடு
கோவிந்தனைத்தேடு மூடமதியே
அந்திய காலம் வந்த அவ்வேளை
இலக்கண விதிகள் துணைக்கு வராவே - பஜ
2. பால வயசு விளையாட்டில் மாய்ச்சல்
காளை வயசு யுவதியர் மாய்ச்சல்
விருத்த வயசு கவலையின் மாய்ச்சல்
பரப்பிரம்மத்தில் எவர்க்குண்டு மாய்ச்சல் - பஜ
3. சஜ்ஜன சங்கத்தில் பற்றுக்கள் நீங்கும்
பற்றுக்கள் நீங்க மோஹம் அகலும்
மோஹம் அகல சாந்தி நிலவும்
சாந்தி நிலவ விடுதலை உறுதியே - பஜ
4. “நான்” “நீ” “அவன்” யார்க்கும் விஷ்ணு ஒருவனே
அமைதியின்மையால் சினக்கிறாய் என்னுடன்
சமநோக்குடன் எந்நிலையிலும் வேண்டின்
விஷ்ணுத்வம் நீ விரைவில் அடைவாய் - பஜ
5. ப்ராணாயாமம் ப்ரத்யாகாரம்
நித்யம் அநித்யம் என்பதன் விசாரம்
ஜபசமேத சமாதி அனுஷ்டானம்
செய் அவதானமாய் பேர் அவதானமாய் - பஜ
6. யார் உன் மனைவி? யார் உன் புத்திரன்?
இந்தச் சம்சாரம் அதிக விசித்திரம்
வெருடையவன் நீ? எங்கிருந்து வந்தாய்?
இவற்றின் உண்மையை சிந்தி சோதரா - பஜ
7. இரவும் பகலும் காலையும் மாலையும்
மாரியும் கோடையும் உருண்டு கொண்டோடும்
காலன் உன் ஆயுளை விளையாடிக் கழிக்கும்
இருந்தும் விட்டதோ உன் ஆசைப்புயல்கள் - பஜ
8. யோகானந்தமோ, போகானந்தமோ - (ஒன்று)
சேர்ந்த ஆனந்தமோ தனிமையின் இன்பமோ

ப்ரமானந்தம் எவருடைய சித்தத்தோ

அவர்க்கே ஆனந்தம், மெய் ஆனந்தம் அவர்க்கே- பஜ

9. பகவத் கீதை சொற்பம் பயின்றவன்
கங்கா ஜலம் ஒரு துளிதான் உண்டவன்
முராரியை ஒருதரமாகிலும் நினைத்தவன்
அவனுடன் யமனுக்கு சர்ச்சை இல்லையே - பஜ
10. தாமரை இதழில் நீர்த்துளி நிலையா(து)
இந்த வாழ்வும் என்றும் நிலைக்கா(து)
நோய் அகங்காரம் முடியதிவ்வுடல்
அறி நீ, லோகம் சோகமவமே - பஜ
11. சத்துரு, மித்திரன், புத்திரன், இனசனம்
நண்பன், பகைவன் - இப் புத்தியை மாற்று
பேதம் காண்பதை எதிலும் வீட்டிடு
என்றும் உன் ஆத்மாவை எதிலும் காண்பாய் - பஜ
12. செல்வம் ஓர்கேடு சிந்தித்தறி நீ
கொஞ்சச் சுகமும் இல்லை இது நிசம்
புத்திரராலும் செல்வர்க்குப் பீதியே
எங்கு நோக்கிலும் இதையே காண்பாய் - பஜ
13. மறுபடி ஜனனம், மறுபடி மரணம்
மறுபடி ஜனிக்கத்தாய் வயிற்றில் சயனம்
இந்தச் சம்சாரம் தொலைவது கஷ்டம்
கருணைக்கடலே காத்தருள் வீரே - பஜ
14. காமம், க்ரோதம், லோபம், மோஹம்
இவைகளை அகற்று சிவோஹத்தில் நிலைப்படு
ஆத்ம ஞானம் கிடையாமுடா
நரகத்தில் தள்ளுவார், கட்டி வையார் - பஜ
15. பாடுவது கீதை ஸகஸ்ரநாமம்
நினைப்பது என்றும் ஸ்ரீபதி ரூபம்
நிலைப்பது சத்சங்கத்தில் சித்தம்
கொடுப்பது தீன ஜனர்க்குச் செல்வம் - பஜ
16. குருசரணமலர் சேர் பெரும் பக்தா
ஸம்ஸாரத்தில் நின்ற வீடு பெறும் முக்தா
இந்திரியம் மனசை இங்ஙனம் அடக்கி (உன்)
இது லில் உறையும் மெய்ப்பொருளை அடைவாய்- பஜ

சகலகலாவல்லி மாலை

வேண்டா

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபுண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியா சனத்தில் அரசரோ டென்னைச்
சரியா சனம் வைத்த தாய்

வேண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந் தாங்கவேன் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டாமரைக்குத் தகாதுகொ லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்தாக வுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே சகலகலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய் பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பகம்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைப்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே சகலகலாவல்லியே.

அளிக்குங் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ வுளங்கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பணுவற் புவலோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே சகலகலாவல்லியே.

தூக்கும் பணுவற் றுடைதோய்ந்த கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய் வடநூற்கடலும்
தேக்குஞ் செந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே சகலகலாவல்லியே.

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற் பாத பங்கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல் ராததென் னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகலகலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந் தீச்சொற் பணுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புலியும் புனலுங் கனலும்வெங் காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்து நிறைந்தாய் சகலகலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைகணல்கா யுளங்கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதி மப்பேடே சகலகலாவல்லியே.

சொல்விற்பணமு மவதானமுங் கவிசொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள் வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
செவ்விக் கரிதென் றொருகால முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல் வப்பேறே சகலகலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ் ஞானத்தின்றோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் கதாம்பு யத்தாயே சகலகலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்ட ளவிற்பணியச்செய்வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும் விளம்பிலுன் போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சகலகலாவல்லியே

-குமரகுருபரர்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை இரும் பிறவிச் சூழும் தளைநக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

சீவபுராணம்

கல் வெண்பா

- நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதாள் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமமாகி நின்றண்ணிப் பான்தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க 5
- வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க 10
- ஈசன் அடிபோற்றி எந்தைஅடி போற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி 15
- ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சீவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பணியான் 20
- கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்துமண் நிறைந்துமிக்காய் விளங்கொளியாய்
என் இறந்து எல்லை இலாதானே நிற்பெரும் சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன் 25

புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகித்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அகரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள் 30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன்பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமானாம் விமலா
 பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்கடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40

ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே 45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன்தன்னை 50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
 மலம் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள் உருகும்
 நலம்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலம்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 றே அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப் 65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆராவமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே யுள்ளானே 70

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் 75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமென் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச்சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் மையா அரனேஓ என்றென்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலங்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90

அல்லற்பிறவி அறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லறதரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து. 95

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரசஷ்டி கவசம்

காப்யு

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலர் அருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசம் தனை.

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவணபவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம்பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வர வர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரி ரிரி
விண்பவ சரவண வீரா நமோநம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர ஹண்ப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்

பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொல்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குன்றினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப்படும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொகமொகமொகமொகமொகமொகென
 நகநக நகநக நகநக நகெனெ
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரர
 ரிரிரிர ரிரிரிர ரிரிரிர ரிரிர
 குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு
 டகுடகு டகுடிகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விதேநாதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதிபென்றெண்ணும்

எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே விரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண் பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பனைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்னகை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்னகை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதுமெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கணகவேல் காக்க

வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி ல்நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல்
 வல்லபூதம் வாலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் கூதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகலசத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய செருக்கும் ஓட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும், காஷுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும், ஒருவிழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட,
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிகெட்டோடப்
 படியினிற் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு!
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்

கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வேடப்
 புலியும் நரியும் புன்னி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோடப்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடுத்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி லிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரீதி
 பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை வருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நியெனக் கருள்வாய்
 ஈரே முலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் தூதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே! சையொளி பவனே!
 திரிபுர பவனே! திகழொளி பவனே!
 பரிபுர பவனே! பவமொழி பவனே!
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா! கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா!
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா!

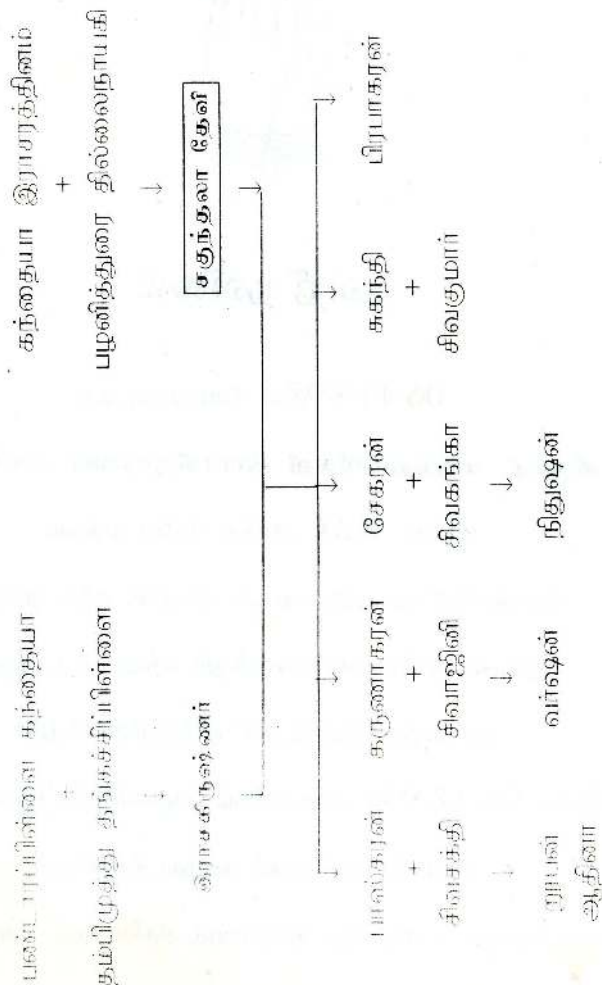
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தின்மா மலையுறும் செய்கல்வ ராயா!
 சுமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே!
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க, யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புட னிரி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்!
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்!
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகி
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்

திசைமன்ன ரெண்மர் செயலதருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்தீடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்ரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாச
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினிலிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறம்கு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலராடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

(கந்தசஷ்டி கவசம் முற்றிற்று)

வம்சாவளி

நவீந் நவீலல்

06-11-99இல் சீவாதமடைந்த

திருமதி. சகுந்தலாதேவி இராசகிருஷ்ணர் அவர்களின்

மரணச் செய்தி அறிந்து நேரில் வந்தாம்

தொலைபேசி ஁லமும், கடிதம் ஁லமும், தந்தி ஁லமும்

ஆறுதல் கூறிய அணைவருக்கும் மற்றும் ஁டனிருந்து

பல வழிகளிலும் ஁தவி புரிந்தவர்களுக்கும்,

இன்று 06-12-99ல் தடைபெறும் ஆத்மசாந்திப் பூசையிலும்,

மதிய பேசணத்திலும் கலந்து கொள்ளும்

அணைவருக்கும் ஁ளமாந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

13/5, Thalayali Lane
Jaffna.

கணவன்
மக்கள், மாருமக்கள்
பேர்ப்பிள்ளைகள்.

